

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
MAREK NIECHCIAŁ

Gdańsk, 20 września 2019 r.

RGD-610-7/18/MLM

DECYZJA RGD - 3/2019

- I. Na podstawie art. 26 ust.1 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2019 r. poz. 369 ze zmianami) oraz stosownie do art. 33 ust. 4 - 6 tej ustawy, po przeprowadzeniu - wszczętego z urzędu - postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów - w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów - **uznaje się** działania następujących przedsiębiorców, tj.:
- 1) Grzegorza Czebotara;
  - 2) Adama Zawiszy;
  - 3) Anny Gorzawskiej
- wspólników spółki cywilnej, prowadzących działalność gospodarczą pod firmą **P.U.H."NOBILES" 2 s.c.** w Tychach (REGON: 276924687; 276595427; 241220338) za **praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów**, określoną w art. 24 ust. 1 i 2 pkt 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, polegającą na wprowadzeniu konsumentów w błąd, poprzez informowanie na stronie internetowej przedsiębiorcy <https://pro-zysk.pl>, że w razie braku spłaty rat dojdzie do zwrotnego przeniesienia praw, podczas gdy zgodnie z „Umową Przeniesienia Prawa Majątkowego” takie prawo przysługuje wyłącznie przedsiębiorcy i uzależnione jest od jego woli i decyzji w tej sprawie co godzi w zbiorowe interesy konsumentów i wyczerpuje przesłanki art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 23 sierpnia 2007 r. o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym (Dz. U. z 2017 r. poz. 2070) oraz **nakazuje się zaniechania stosowania tej praktyki.**
- II. Na podstawie art. 26 ust. 3 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jedn. Dz. U. z 2019 r. poz. 369 ze zmianami), po przeprowadzeniu postępowania w sprawie stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nakłada na przedsiębiorców Grzegorza Czebotara, Adama Zawiszę oraz Annę Gorzawską - wspólników spółki cywilnej, prowadzących działalność gospodarczą pod firmą **P.U.H."NOBILES" 2 s.c.** w Tychach obowiązek publikacji niniejszej decyzji na koszt przedsiębiorców, na stronie internetowej, która na dzień wydania niniejszej decyzji mieści się pod adresem www.pro-zysk.pl, w terminie do 7 dni od dnia uprawomocnienia się decyzji, w ten sposób że treść przedmiotowej decyzji będzie dostępna na ww. stronie internetowej co najmniej przez okres 3 miesięcy od dnia jej uprawomocnienia. Za wykonanie obowiązku publikacji niniejszej decyzji przedsiębiorcy, wspólnicy spółki **P.U.H. "NOBILES" 2 s.c.** w Tychach, odpowiadają solidarnie.
- III. Na podstawie art. 26 ust. 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jedn. Dz. U. z 2019 r. poz. 369 ze zmianami), po przeprowadzeniu postępowania w sprawie stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nakłada na przedsiębiorców Grzegorza Czebotara, Adama Zawiszę oraz Annę Gorzawską - wspólników spółki cywilnej, prowadzących działalność gospodarczą pod firmą

P.U.H. "NOBILES" 2 s.c. w Tychach obowiązek usunięcia trwających skutków naruszenia zbiorowych interesów konsumentów w terminie do 7 dni od dnia uprawomocnienia się decyzji poprzez złożenie jednokrotnego oświadczenia o następującej treści:

„W związku z decyzją Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wydaną w dniu 20 września 2019 r. nr RGD-3/2019 informujemy, że przedsiębiorcy Grzegorz Czebotar, Adam Zawisza oraz Anna Gorzawska - wspólnicy spółki cywilnej prowadzący działalność gospodarczą pod firmą P.U.H. "NOBILES" 2 s.c. stosowali praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów polegającą wprowadzeniu konsumentów w błąd, poprzez informowanie na stronie internetowej przedsiębiorców <https://pro-zysk.pl>, że w razie braku spłaty rat dojdzie do zwrotnego przeniesienia praw, podczas gdy zgodnie z „Umową Przeniesienia Prawa Majątkowego” takie prawo przysługuje wyłącznie przedsiębiorcy i uzależnione jest od jego woli i decyzji w tej sprawie co godzi w zbiorowe interesy konsumentów i wyczerpuje przesłanki art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 23 sierpnia 2007 r. o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym (Dz. U. z 2017 r. poz. 2070). Decyzja Prezesa UOKiK nr RGD-3/2019 z dnia 20 września 2019 r. dostępna jest pod adresem www.uokik.gov.pl”,

w następujący sposób:

- [1] czarną czcionką (kod szesnastkowy RGB #000000) ARIAL na białym tle (kod szesnastkowy RGB #ffffff),
- [2] tekst powyższego oświadczenia wyjustowany,
- [3] czcionką pogrubioną (bold) fragment: „*przedsiębiorcy Grzegorz Czebotar, Adam Zawisza oraz Anna Gorzawska - wspólnicy spółki cywilnej prowadzący działalność gospodarczą pod firmą P.U.H. "NOBILES" 2 s.c. stosowali praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów*”
- [4] w górnej części strony głównej domeny www.pro-zysk.pl i na każdej innej stronie internetowej przedsiębiorcy zastępującej tę stronę w przyszłości, bez możliwości zamknięcia informacji przez użytkownika; oświadczenie ma być widoczne przez cały czas, gdy użytkownik jest na stronie (oświadczenie nie może przybrać formy np. rotacyjnego banera czy slajdera),
- [5] czcionka powinna odpowiadać wielkości czcionki zwyczajowo używanej na ww. stronie internetowej, tekst umieszczony w ramce, o rozmiarze takim, aby była ona w całości wypełniona oświadczeniem, o którym mowa w niniejszym punkcie, z uwzględnieniem marginesu 2,5 cm z każdej strony,
- [6] fragment: „*Decyzja Prezesa UOKiK nr RGD-3/2019*” będzie stanowić hipertączę prowadzące do strony internetowej https://decyzje.uokik.gov.pl/bp/dec_presz.nsf.

Za wykonanie obowiązku usunięcia trwających skutków naruszenia zbiorowych interesów konsumentów przedsiębiorcy, wspólnicy spółki P.U.H. "NOBILES" 2 s.c. w Tychach, odpowiadają solidarnie.

- IV. Na podstawie art. 106 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2019 r. poz. 369 ze zmianami), w związku ze stosowaniem praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów, o której mowa w pkt I niniejszej decyzji, nakłada się na każdego z przedsiębiorców - wspólników spółki cywilnej, prowadzących działalność gospodarczą pod firmą P.U.H. "NOBILES" 2 s.c. w Tychach:
- 1) Grzegorza Czebotara, karę pieniężną w wysokości **62.131 zł** (słownie: sześćdziesiąt dwa tysiące sto trzydzieści jeden złotych), płatną do budżetu państwa;
  - 2) Adama Zawiszę, karę pieniężną w wysokości **62.131 zł** (słownie: sześćdziesiąt dwa tysiące sto trzydzieści jeden złotych), płatną do budżetu państwa;
  - 3) Annę Gorzawską, karę pieniężną w wysokości **16.945 zł** (słownie: szesnaście tysięcy dziewięćset czterdzieści pięć złotych), płatną do budżetu państwa.

Za zapłatę ww. kar przedsiębiorcy, wspólnicy spółki P.U.H. "NOBILES" 2 s.c. w Tychach, odpowiadają solidarnie.

V. Na podstawie art. 77 ust. 1 w związku z art. 80 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2019 r. poz. 369 ze zmianami) oraz art. 263 § 1 i art. 264 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096 ze zmianami) w związku z art. 83 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów obciąża się każdego z przedsiębiorców - wspólników spółki cywilnej, prowadzących działalność gospodarczą pod firmą P.U.H. "NOBILES" 2 s.c. w Tychach:

- 1) Grzegorza Czebotara, kosztami przeprowadzonego postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów w kwocie 12,37 zł (słownie: dwanaście zł 37/100),
- 2) Adama Zawiszę, kosztami przeprowadzonego postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów w kwocie 12,37 zł (słownie: dwanaście zł 37/100),
- 3) Annę Gorzawską, kosztami przeprowadzonego postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów w kwocie 12,36 zł (słownie: dwanaście zł 36/100)

oraz zobowiązuje ww. Przedsiębiorców do zwrotu Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, kosztów przeprowadzonego postępowania, w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji.

Za zobowiązanie tytułem ww. kosztów przedsiębiorcy, wspólnicy spółki P.U.H. "NOBILES" 2 s.c. w Tychach, odpowiadają solidarnie.

UZASADNIENIE

[1] Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwany dalej: *Prezesem Urzędu lub Prezesem UOKiK*), na podstawie art. 48 ust. 1 i ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2019 r. poz. 369), zwanej dalej: *uokik*, wszczął, pod sygn. RGD-405-504/16/MLM, postępowanie wyjaśniające, w sprawie ustalenia, czy przy oferowaniu konsumentom inwestycji w produkty finansowe tj. pożyczki gotówkowe dostępne na Giełdzie Prywatnej na platformie finansowej PRO-ZYSK nie doszło do naruszenia przepisów uokik lub innych ustaw chroniących interesy konsumentów.

[2] W trakcie podjętych działań Prezes Urzędu ustalił, że przedsiębiorcy: Grzegorz Czebotar, Adam Zawisza i Anna Gorzawska, zwani dalej także łącznie: *Przedsiębiorcami* albo odrębnie: *Przedsiębiorcą*, prowadzą działalność gospodarczą m.in. jako wspólnicy P.U.H. "NOBILES" 2 s.c. w Tychach, zwanej też: *Organizatorem* albo „NOBILES” 2. Jednym z rodzajów działalności ww. Przedsiębiorców jest prowadzenie platformy internetowej PRO-ZYSK, która służy do umożliwienia wszystkim zarejestrowanym osobom, w tym konsumentom, nabycie praw majątkowych z tytułu umów pożyczek gotówkowych, udzielonych pożyczkobiorcom/konsumentom.

„NOBILES” 2 rozpoczął oferowanie praw do pożyczek, pierwotnie pod domeną Pożyczko-posiadacz, od 13 czerwca 2013 r., a następnie - od listopada 2014 r. jako PRO-ZYSK.

Za pośrednictwem serwisu internetowego www.pro-zysk.pl ww. Przedsiębiorcy oferowali nabycie prawa majątkowego z tytułu umów pożyczek gotówkowych udzielonych konsumentom przez różnych pożyczkodawców, ostatnio przez DAGONA

Spółkę z o.o. z siedzibą w Tychach, zwana też: *DAGONA*. Właścicielem udziałów w *DAGONA Sp. z o.o.* z siedzibą w Tychach jest Grzegorz Czebotar - jeden ze współników spółki cywilnej „*NOBILES*” 2.

Sposób funkcjonowania przedsięwzięcia polega na tym, że „*NOBILES*” 2 zawiera z Użytkownikami umowę dostępu do prowadzonego przez ww. Przedsiębiorców Systemu Sprzedaży Pożyczek (dalej jako: *System*). Następnie za pośrednictwem serwisu *PRO-ZYSK* przedstawiane są oferty nabycia praw majątkowych z tytułu umów pożyczek, przy czym oferta kierowana jest do wszystkich zainteresowanych, w tym także konsumentów.

Każdy z Użytkowników otrzymuje dostęp do *Systemu* przy użyciu loginu oraz hasła. Za pośrednictwem Serwisu Użytkownik dokonuje wszelkich operacji (nabycie/zbycie praw) oraz uzyskuje informacje o nabytych wierzytelnościach. Za korzystanie z serwisu Użytkownik nie ponosi na rzecz „*NOBILES*” 2 żadnych opłat.

Za pośrednictwem serwisu *PRO-ZYSK* Użytkownik może „zakupić pożyczkę” tj. nabyć prawa majątkowe wynikające z umowy pożyczki lub może złożyć propozycję nabycia przysługującego mu prawa majątkowego, z tytułu pożyczki gotówkowej, innemu Użytkownikowi. Użytkownik, który postanowi skorzystać z usług Przedsiębiorcy deklaruje do jakiej łącznej wysokości (limit zakupu) może otrzymywać oferty nabycia, określając wielkość darowizny społecznej, na cele wskazane przez „*NOBILES*” 2. Fakt dokonania darowizny Użytkownik potwierdza dokumentem przelewu środków. Limit ustalony jest na 12 miesięcy, w tym terminie brak jest możliwości obniżenia limitu, natomiast może on zostać podwyższony. Limit określa maksymalną wartość oferty/sprzedaży, a użytkownik decyduje do jakiej wartości chce dokonać zakupu, w ramach limitu. Brak określania limitu skutkuje brakiem możliwości przedstawienia propozycji zakupu.

Przedsiębiorca za pośrednictwem ww. serwisu przedstawia do akceptacji Użytkownika oferty do wysokości określonego limitu. Po akceptacji warunków strony zawierają umowę przeniesienia praw majątkowych (umowę przelewu wierzytelności), a Użytkownik dokonuje na rzecz Przedsiębiorcy zapłaty ceny zakupu. Cena zakupu jest określona w ofercie i Użytkownik nie może jej negocjować. Oferta ważna jest przez 2 dni robocze. Brak jest również możliwości przeprowadzenia licytacji poszczególnych ofert, gdyż każda oferta jest przedstawiana indywidualnie danemu Użytkownikowi i nie jest w tym czasie przedstawiana innemu klientowi (Użytkownikowi).

Dany pożyczkobiorca może być także Użytkownikiem, nie jest jednak możliwe, aby Użytkownik nabył prawa z tytułu własnej umowy pożyczki, tj. tej w której występuje jako pożyczkobiorca.

W chwili zawarcia umowy i dokonania zapłaty Użytkownik wstępuje w prawa pożyczkodawcy z tytułu umowy pożyczki gotówkowej, do której nabył prawa.

Użytkownik staje się samodzielnym dysponentem nabytych praw, a wszelkie wpłaty dokonane od tego momentu przez pożyczkobiorcę przekazywane są Użytkownikowi przez „*NOBILES*” 2.

Pożyczkobiorca nie jest informowany o transakcji. Nie jest także wymagana jego zgoda/akceptacja, bowiem w umowie pożyczki zawarto postanowienie, które uprawnia Kredytodawcę do przeniesienia praw na osoby trzecie.

Za pośrednictwem serwisu dokonywane mogą być także „przenoszenia praw” między Użytkownikami. Użytkownik po zawarciu umowy korzystania z systemu sprzedaży pożyczek, może złożyć ofertę nabycia przysługujących mu praw innemu Użytkownikowi, za pośrednictwem serwisu *PRO-ZYSK* i przy użyciu udostępnionego wzoru umowy.

W wypadku opóźnienia przez pożyczkobiorcę w spłacie dwóch kolejnych rat, lub raty przedostatniej i ostatniej „*NOBILES*” 2 ma prawo żądania od Użytkownika (nabywcy) zwrotnego przeniesienia nabytej wierzytelności. Cenę wyznaczają wówczas

równowartość kapitału pożyczki oraz odsetki umowne należne na dzień zawarcia umowy zwrotnego przeniesienia wierzytelności.

W toku podjętych czynności Prezes Urzędu sprawdził także relacje, jakie łączą ww. przedsiębiorstwo z DAGONA Sp. z o.o. z siedzibą w Tychach. Ten ostatni podmiot udziela kredytów konsumenckich w formie pożyczek w kwocie od 400 zł do 10.000 zł, a okres spłaty wynosi od 4 miesięcy do 3 lat. Następnie DAGONA proponuje „NOBILES” 2 dokonanie przelewu wierzytelności, w oparciu o zawartą w dniu 28 kwietnia 2017 r., z „NOBILES” 2 umowę generalną przelewu wierzytelności. Do dnia 20 lipca 2017 r. DAGONA zawarła .... umów pożyczek i w wypadku .... umów dokonano przelewu wierzytelności na rzecz „NOBILES” 2. Cena przelewu wierzytelności ustalana jest indywidualnie i wynosi ok. ....% niespłaconej kwoty udzielonej pożyczki.

Po zawarciu umowy pożyczki DAGONA przedstawia „NOBILES” 2 ofertę zakupu prawa do tej pożyczki, a dalej „NOBILES” 2, na platformie PRO-ZYSK, oferuje nabycie praw do tej pożyczki innym osobom (w tym także konsumentom), z którymi wcześniej zawarła umowę dostępu do systemu sprzedaży pożyczek. Po akceptacji oferty, pomiędzy „NOBILES” 2 a zainteresowanym zawierana jest „Umowa przeniesienia prawa majątkowego”.

W trakcie podjętych działań Prezes Urzędu ustalił również, iż na stronie internetowej <https://pro-zysk.pl>, konsumenci są informowani, że w razie braku spłaty rat pożyczki dojdzie do zwrotnego przeniesienia praw, tymczasem zgodnie z treścią § 5 „Umowy przeniesienia prawa majątkowego”, w wypadku gdy dłużnik opóźnia się z zapłatą dwóch kolejnych (w pełnej wysokości) rat pożyczki lub gdy opóźnia się z zapłatą przedostatniej lub ostatniej raty pożyczki, Organizator ma prawo do żądania zwrotnego, odpłatnego przeniesienia praw z umowy pożyczki z Nabywcy na Organizatora.

W ocenie Prezesa Urzędu działania polegające na informowaniu, na stronie internetowej <https://pro-zysk.pl>, że w razie braku spłaty rat pożyczki dojdzie do zwrotnego przeniesienia praw, podczas gdy w rzeczywistości prawo żądania zwrotnego przeniesienia przysługuje wyłącznie Przedsiębiorcy i uzależnione jest od jego woli i decyzji w tej sprawie może wyczerpywać przesłanki praktyki, o której mowa w art. 5 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym.

[3] Wyniki analizy materiału dowodowego zgromadzonego w toku postępowania wyjaśniającego, wykazały na istnienie podstaw do postawienia Przedsiębiorcom zarzutu naruszenia zakazu, o którym mowa w przepisie art. 24 ust. 1 i 2 pkt 3 uokik. W związku z tym, Prezes Urzędu wszczął przeciwko Przedsiębiorcom, postanowieniem nr 43 z dnia 19 lipca 2018 r., zwanym dalej także: *Postanowieniem*, postępowanie w sprawie praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów, związanej ze stosowaniem nieuczciwej praktyki rynkowej, o której mowa w art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 23 sierpnia 2007 r. o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym (Dz. U. z 2017r. poz. 2070), zwana dalej również *upnpr*.

[4] Przedsiębiorcy, pismem z dnia 28 sierpnia 2018 r., ustosunkowali się do postawionego zarzutu i przedstawili wspólne stanowisko w sprawie.

Po pierwsze, Przedsiębiorcy oświadczyli, że od dnia 17 listopada 2017 r. zaprzestali zawierania Umów dostępu do systemu sprzedaży pożyczek z nowymi użytkownikami. Ostatnia taka umowy została zawarta w dniu 16 listopada 2017 r. Z tego też powodu informacje umieszczone na stronie internetowej www.pro-zysk.pl nie odnoszą się już do bieżącej ich działalności.

Po wtóre, dany Użytkownik platformy PRO-ZYSK uprawniony jest również do zawarcia umowy korzystania z systemu sprzedaży pożyczek, na mocy której uzyskuje

możliwość nabywania i zbywania wierzytelności na tzw. Giełdzie Prywatnej, w ramach usług oferowanych na platformie PRO-ZYSK.

Po trzecie, zdaniem skarżonych informacje na stronie www.pro-zysk.pl mają charakter wyłącznie informacyjno-techniczny i stanowią wyłącznie opis najczęściej występujących sytuacji w związku z powtarzającymi się pytaniami Użytkowników.

Po czwarte, § 5 „Umowy przeniesienia prawa majątkowego” pełnił funkcję gwarancyjną, mającą na celu wyłącznie ściśle uregulowanie wysokości ceny zwrotnego przeniesienia prawa majątkowego, jak również momentu, w którym umowa ta może być zawarta. Postanowienia miały zabezpieczać Użytkownika przed (...) ewentualnym niełojalnym działaniem organizatora, polegającym na zaniżaniu ceny zwrotnego przeniesienia prawa majątkowego.

Po piąte, w latach 2015-2016 z .... użytkownikami zawarto .... umów przeniesienia prawa majątkowego, co dowodzi, że skoro jeden Użytkownik zawarł średnio ok. ... umów, jego działanie miało charakter zarobkowy i wykonywany w sposób ciągły, a tym samym Użytkownik nie posiada przymiotu konsumenta ale przedsiębiorcy.

Zdaniem Przedsiębiorców postawiony im zarzut stosowania nieuczciwej praktyki rynkowej nie może się ostać z uwagi na to, iż użytkownicy nie są „zwykłymi/przeciętnymi” konsumentami, ale osobami świadomymi rodzaju produktu i charakteru zawieranej umowy.

- [5] Pismem z dnia 4 lutego 2019 r. (k. 140-146) Prezes Urzędu przedstawił Przedsiębiorcom szczegółowe uzasadnienie zarzutów (dalej: „SUZ”), umożliwiając im przed wydaniem decyzji ustosunkowanie do ustaleń faktycznych i ich oceny prawnej w terminie 14 dni od dnia otrzymania pisma. W SUZ Prezes Urzędu wskazał, że zamierza na podstawie art. 26 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów wydać decyzję o uznaniu praktyki za naruszającą zbiorowe interesy konsumentów i nakazującą zaniechanie jej stosowania. Prezes Urzędu poinformował również o planowanym nałożeniu kar pieniężnych za stosowanie ww. praktyki. W odpowiedzi na SUZ, w piśmie z dnia 25 lutego 2019 r. (k.151-152) Przedsiębiorcy podtrzymali swoje dotychczasowe stanowisko, wskazując, iż - w ich ocenie - brak jest przesłanek do stwierdzenia naruszenia zbiorowego interesu konsumentów oraz zastosowania sankcji w postaci kary pieniężnej. Przedsiębiorcy ponownie wspomnieli, że zakończyli zawierania Umów dostępu do systemu sprzedaży pożyczek z nowymi Użytkownikami od 17 listopada 2017 r. Ponowni podkreślili również, iż w ich ocenie Użytkownicy Pro-Zysk nie posiadają przymiotu konsumentów, bowiem ich działalność ma charakter przed wszystkim zarobkowy. Wspomnieli również iż są gotowi usunąć ze strony internetowej treści objęte przedmiotowym zarzutem.

- [6] Pismem z dnia 29 lipca 2019 r. Prezes Urzędu zawiadomił Przedsiębiorców o zakończeniu postępowania dowodowego w przedmiotowej sprawie oraz możliwości zapoznania się z aktami sprawy. Przedsiębiorcy skorzystali z przysługującego uprawnienia.

- [7] Po zapoznaniu się z aktami sprawy Przedsiębiorcy, pismem z dnia 30 sierpnia 2019 r., podtrzymali swoje dotychczasowe stanowisko odnośnie postawionego zarzutu.

MAJĄC NA UWADZE ZEBRANY MATERIAŁ DOWODOWY, PREZES URZĘDU USTALIŁ CO NASTĘPUJE:

- [8] Grzegorz Czebotar, Adam Zawisza oraz Anna Gorzawska prowadzą działalność gospodarczą m.in. jako wspólnicy spółki cywilnej „NOBILES” 2, w oparciu o wpisy do ewidencji CEIDG.

Jednym z rodzajów ich działalności jest pozostała działalność wspomagająca usługi finansowe, z wyłączeniem ubezpieczeń i funduszy emerytalnych (kod PKD: 66.129.Z).

- [9] Zgodnie ze sprawozdaniem finansowym Spółki P.U.H. "NOBILES" 2 s.c. A Zawisza, A.Gorzawska, G.Czebotar, za okres od 01.01.2018 do 31.12.2018, osiągnięto przychód w wysokości .....zł.
Natomiast struktura własności kapitału kształtowała się w tym okresie następująco:
1. Adam Zawisza - udział ...%,
  2. Anna Gorzawska - udział ...%,
  3. Grzegorz Czebotar - udział ...%.

W OPARCIU O USTALONY STAN FAKTYCZNY PREZES URZĘDU ZWAŻYŁ, CO NASTĘPUJE:

Interes publiczny:

- [10] Podstawowym warunkiem koniecznym do uruchomienia procedur i zastosowania instrumentów określonych w ustawie o ochronie konkurencji i konsumentów jest zaistnienie takiego stanu faktycznego, w którym działania przedsiębiorcy - naruszające przepisy tej ustawy - stanowią potencjalne zagrożenie dla interesu publicznego. Stosownie bowiem do art. 1 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, zasadniczym jej celem jest określenie warunków rozwoju i ochrony konkurencji oraz zasad podejmowanej w interesie publicznoprawnym ochrony interesów przedsiębiorców i konsumentów. Interpretacja pojęcia interesu publicznoprawnego, wymaga odniesienia do ukształtowanego w tym zakresie orzecznictwa, zgodnie z którym naruszenie interesu publicznoprawnego ma miejsce, gdy skutkami działań sprzecznych z przepisami prawa dotknięty został „szerszy krąg uczestników rynku”, a także, gdy działania te wywołują na rynku inne niekorzystne zjawiska (por. wyrok Sądu Najwyższego, III SK 40/07, z dnia 5 czerwca 2008 r.). W przedmiotowym aspekcie, warunkiem koniecznym do zastosowania ustawy jest, aby działanie przedsiębiorcy, któremu zarzucono naruszenie jej przepisów, stanowiło potencjalne zagrożenie interesu publicznego, nie zaś jednostki lub grupy.
- [11] Przedmiotowe postępowanie dotyczy działań wspólników spółki cywilnej „NOBILES” 2, które dotyczyć mogą nieograniczonego kręgu adresatów, posiadających status konsumentów. W opinii Prezesa Urzędu, rozpatrywana sprawa ma charakter publicznoprawny, albowiem wiąże się z ochroną interesu wszystkich konsumentów, którzy byli, są lub mogą być klientami Przedsiębiorców. Interes publicznoprawny przejawia się także w postaci zbiorowego interesu konsumentów, co oznacza, iż każde naruszenie zbiorowego interesu konsumentów jest jednocześnie naruszeniem interesu publicznoprawnego. Interes publicznoprawny zawiera się w związku z tym w ochronie praw konsumentów, do których Przedsiębiorcy kierują swoją ofertę. Ochrona konsumentów podejmowana w trybie postępowania przed Prezesem Urzędu nie dotyczy więc interesów poszczególnych osób, których sprawy miałyby charakter jednostkowy, indywidualny i nie dający się porównać z innymi, ale szerszego kręgu konsumentów, których dotyczą bezpośrednio działania Przedsiębiorców, i których sytuacja jest w tym zakresie podobna. Zatem w rozpatrywanej sprawie uzasadnione było podjęcie przez Prezesa Urzędu działań przewidzianych w ustawie o ochronie konkurencji i konsumentów. W tym stanie rzeczy przyjąć należy, iż do oceny stanu faktycznego niniejszej sprawy zastosowanie mają przepisy ww. ustawy, a dotyczące jej postępowanie jest prowadzone w interesie publicznym.

Status przedsiębiorcy:

- [12] Zgodnie z art. 4 pkt 1 uokik przez przedsiębiorcę rozumie się m.in. przedsiębiorcę w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. prawo przedsiębiorców (Dz.U. z 2018 r. poz. 646 zm.), czyli przedsiębiorcą jest osoba fizyczna lub osoba prawna, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną, wykonująca działalność gospodarczą (art. 4.1 ustawy prawo przedsiębiorców). Natomiast, działalnością gospodarczą jest zorganizowana działalność zarobkowa, wykonywana we własnym imieniu i w sposób ciągły (art. 3 ustawy prawo przedsiębiorców). Stronami prowadzonego postępowania są ww. przedsiębiorcy prowadzący we własnym imieniu działalność gospodarczą, wpisani do rejestru ewidencji CEIDG. Właścicielem serwisu internetowego www.pro-zysk.pl jest Spółka Cywilna P.U.H. "NOBILES" 2, której współnikami są: Grzegorz Czebotar, Adam Zawisza i Anna Gorzawska. Tym samym wskazani Przedsiębiorcy przy wykonywaniu działalności gospodarczej podlegają rygorom określonym w ustawie o ochronie konkurencji i konsumentów, a ich działania mogą podlegać ocenie w aspekcie naruszenia zakazu stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów.

Sprzeczność zachowania przedsiębiorcy z prawem lub dobrymi obyczajami:

- [13] Na gruncie ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów sankcjonowane jest zachowanie przedsiębiorcy sprzeczne z prawem lub dobrymi obyczajami. Sprzeczność z prawem działania lub zaniechania przedsiębiorcy może być ujmowana jako zachowanie niezgodne z obowiązującymi przepisami prawa stanowionego. Dobre obyczaje natomiast pozostają klauzulą generalną, która podlega konkretyzacji na okoliczność danego stanu faktycznego. Naruszenie przez przedsiębiorcę przepisów prawa stanowionego lub dobrych obyczajów jest jednocześnie wyrazem naruszenia obowiązującego porządku prawnego, który obejmuje zarówno nakazy i zakazy wynikające z norm prawa powszechnie obowiązującego, jak i nakazy i zakazy wynikające z zasad współżycia społecznego i dobrych obyczajów. Ustawodawca w art. 24 ust. 2 uokik nie wskazuje konkretnie, jakiego rodzaju sprzeczność z prawem zachowania przedsiębiorcy stanowi praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów. Dla stwierdzenia naruszenia przez przedsiębiorcę zakazu stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, o którym mowa w art. 24 ust. 1 uokik, wystarczy stwierdzenie sprzeczności zachowania przedsiębiorcy z prawem lub dobrymi obyczajami. W rozpatrywanej sprawie, przedmiotem rozstrzygnięcia Prezesa Urzędu będzie wykazanie, że w ustalonym stanie faktycznym Przedsiębiorcy dopuścili się stosowania nieuczciwej praktyki rynkowej, określonej w art. 5 ust. 1 upnpr, co w konsekwencji narusza przepis art. 24 ust. 2 pkt 3 uokik.
- [14] W sentencji postanowienia nr 43 z dnia 19 lipca 2018 r. przedsiębiorcom postawiono zarzut stosowania praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów określonej w art. 24 ust. 1 i 2 pkt 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, polegającej na wprowadzeniu konsumentów w błąd, poprzez informowanie na stronie internetowej przedsiębiorcy <https://pro-zysk.pl>, że w razie braku spłaty rat dojdzie do zwrotnego przeniesienia praw podczas gdy zgodnie z „Umową Przeniesienia Prawa Majątkowego” takie prawo przysługuje wyłącznie przedsiębiorcy i uzależnione jest od jego woli i decyzji, w tej sprawie, co może godzić w zbiorowe interesy konsumentów i wyczerpywać przesłanki art. 5 ust. 1 upnpr. Stosownie do treści art. 4 upnpr praktyka rynkowa stosowana przez przedsiębiorców wobec konsumentów jest nieuczciwa, jeżeli jest sprzeczna z dobrymi obyczajami i w istotny sposób zniekształca lub może zniekształcić zachowanie rynkowe przeciętnego konsumenta przed zawarciem umowy dotyczącej produktu, w trakcie jej zawierania lub po jej zawarciu. Za nieuczciwą praktykę rynkową uznaje się w szczególności

praktykę rynkową wprowadzającą w błąd oraz agresywną praktykę rynkową, a także stosowanie sprzecznego z prawem kodeksu dobrych praktyk. Praktyki te nie podlegają ocenie w świetle przesłanek określonych w ust. 1. Natomiast zgodnie z brzmieniem art. 5 ust. 1 tej ustawy praktykę rynkową uznaje się za działanie wprowadzające w błąd, jeżeli działanie to w jakikolwiek sposób powoduje lub może powodować podjęcie przez przeciętnego konsumenta decyzji dotyczącej umowy, której inaczej by nie podjął.

Konstytuując zarzut Prezes Urzędu uznał, iż działania polegające na informowaniu na stronie internetowej <https://pro-zysk.pl>, że w razie braku spłaty rat pożyczki dojdzie do zwrotnego przeniesienia praw, podczas gdy zgodnie z „Umową Przeniesienia Prawa Majątkowego” prawo żądania zwrotnego przeniesienia przysługuje wyłącznie Przedsiębiorcy i uzależnione jest od jego woli i decyzji, w tej sprawie może wyczerpywać przesłanki praktyki, o której mowa w art. 5 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym.

„NOBILES” 2 oferuje na PRO-ZYSK, także konsumentom, możliwość „zakupu” praw do pożyczek. Na stronie <https://pro-zysk.pl>, w zakładce FAQ - Dokumenty zainteresowani są informowani, że w wypadku gdy dojdzie do zadłużenia w wysokości trzech niespłaconych rat, wówczas zawierana jest zwrotna umowa przeniesienia prawa majątkowego i Uczestnik/nabywca otrzymuje zwrot kapitału oraz należnych odsetek na rachunek bankowy.

PRO-ZYSK OFERTA AKTUALNOŚCI FAQ KONTAKT LOGOWANIE | 32 661 45 55*

NAJCZĘŚCIEJ ZADAWANE PYTANIA

Nasi konsultanci są do Twojej dyspozycji od **poniedziałku do piątku** w godzinach 8:00-16:00.

Zadzwoń pod numer 32 661 45 55* lub skontaktuj się z nami mailowo: kontakt@pro-zysk.pl

DOKUMENTY

- DO CZEGO SŁUŻY DOKUMENT UMOWY PRZENIESIENIA PRAWA MAJĄTKOWEGO?
- JAKI JEST CZAS NA WYDRUK DEKLARACJI PCC-3?
- CO W SYTUACJI KIEDY KLIENT NIE SPŁACA POŻYCZKI?
- Gdy dojdzie do zadłużenia w wysokości trzech niespłaconych rat, Uczestnik otrzymuje zwrot kapitału oraz należnych odsetek na rachunek bankowy. Zawierana jest zwrotna umowa przeniesienia prawa majątkowego.
- CZEMU DEKLARACJA PCC-3 JEST PUSTA? JAK UZUPEŁNIĆ DANE?
- JAK ROZLICZYĆ PODATEK PCC?
- JAK WYSLAĆ DEKLARACJĘ PCC-3 PRZEZ INTERNET?
- CZY ZMIENIŁ SIĘ PROCES PODPISYWANIA I DRUKOWANIA UMÓW DOSTĘPU DO SYSTEMU PRO-ZYSK?

OFERTA

- ZYSK
- DAROWIZNA
- GIEŁDA PRYWATNA

Ta strona używa plików cookies. Więcej informacji o używanych przez nas plikach cookie, ich zastosowaniu i sposobie modyfikacji akceptacji plików cookie, można znaleźć [tutaj](#).
Zamknij

PRO-ZYSK
KONTAKT@PRO-ZYSK.PL
32 661 45 55*
*koszt połączenia według stawki operatora

OFERTA
ODPOWIEDZIALNY BIZNES
KONTAKT

AKTUALNOŚCI
PANEL LOGOWANIA
INWESTYCJE
ALTERNATYWNE
DAROWIZNA

PYTANIA I ODPOWIEDZI
POLITYKA PLIKÓW
COOKIES
POLITYKA PRYWATNOŚCI
GOOGLE+
FACEBOOK

Adam Zawiłoz, Anna Gorczawska, Grzegorz Czubotarz prowadzący wspólnie działalność gospodarczą w formie spółki cywilnej pod firmą P. U. H. „NOBILES 2” S. C. z siedzibą w Tychach (43-100), ul. Fabryczna 12, o nr NIP: 646-24-84-856, o nr REGON: 276955883

COPYRIGHT © 2014-2017 PRO-ZYSK

/dowód: zrzut fragmentu ekranu ze strony internetowej <https://pro-zysk.pl> - zakładka: „FAQ”, protokół z dnia 29 maja 2018 r. z utrwalenia strony internetowej wraz z załącznikiem

W oparciu o przedstawioną informację konsument może być przeświadczony, że jego interesy są chronione a przedsiębiorca gwarantuje im prawo do „zwrotu zakupionej pożyczki”. Tymczasem, zgodnie z treścią § 5 „Umowy przeniesienia prawa majątkowego”, w wypadku gdy dłużnik opóźnia się z zapłatą dwóch kolejnych (w pełnej wysokości) rat pożyczki lub gdy opóźnia się z zapłatą przedostatniej lub ostatniej raty pożyczki, Organizator ma prawo do żądania zwrotnego, odpłatnego przeniesienia praw z umowy pożyczki z Nabywcy na Organizatora.

„NOBILES” 2 zastrzegł więc wyłącznie na swoją rzecz prawo do żądania zwrotnego przekazania praw i obowiązków wynikających z umowy, natomiast tego prawa nie przyznał Nabywcy, czyli osobie, która wcześniej zakupiła od niego wierzytelność wynikającą z pożyczki i uiściła z tego tytułu, określoną w umowie cenę nabycia.

Wbrew zapewnieniom wskazanym na stronie internetowej, konsumentowi, który nabył prawa do wierzytelności, w żadnej sytuacji (w tym także w razie braku spłaty zobowiązania przez pożyczkobiorcę) nie zagwarantowano w umowie symetrycznie ukształtowanych uprawnień do żądania zwrotnego przeniesienia praw i obowiązków.

Tym samym, opisane działania Przedsiębiorcy uznać należy za wprowadzające w błąd. Działanie takie może również zniekształcić zachowanie rynkowe przeciętego konsumenta, czego skutkiem może być podjęcie przez niego decyzji dotyczącej umowy, której nie podjął by w innych okolicznościach. Konsument poszukujący atrakcyjnej oferty ulokowania posiadanych środków finansowych, skuszony obietnicą wysokich zysków z tytułu „zakupu pożyczki”, może uznać, iż oferowany przez „NOBILES” 2 produkt jest pozbawiony ryzyka inwestycyjnego, gdyż prawo zwrotnego przejęcia wierzytelności jest gwarantowane, tymczasem - zgodnie z treścią umowy - ostateczna decyzja w tym przedmiocie zależna jest wyłącznie od stanowiska i woli Organizatora. Podkreślenia wymaga również okoliczność, że „Nabywca”, będący konsumentem, nie prowadzi działalności gospodarczej, związanej z udzielaniem pożyczek gotówkowych, nie ma więc żadnego doświadczenia w tym zakresie, dlatego też w momencie otrzymania oferty zawarcia umowy przeniesienia praw do pożyczki może nie mieć pełnej świadomości zagrożeń związanych z wejściem w rolę wierzyciela pożyczkobiorcy/ innej, nieznanego mu osoby fizycznej.

Co więcej, konsumenci kupujący od Organizatora wierzytelności wynikające z umowy pożyczki nie posiadają dostatecznej i pełnej informacji o stanie majątkowym danego dłużnika, czy jego sytuacji ekonomicznej, tak jak i nie mają świadomości, iż w sytuacji zaprzestania spłaty pożyczki przez dłużników i braku propozycji zawarcia przez Organizatora umowy zwrotnego przeniesienia prawa majątkowego, mogą nie tylko nie zarobić ale nawet nie odzyskać zainwestowanych środków.

Z kolei Organizator, w przeciwieństwie do kupującego dług konsumenta, mając dostęp do dokumentacji dotyczącej pożyczki, jak i danych na temat pożyczkobiorcy, posiada pełną wiedzę o dłużniku i jest w stanie weryfikować/dokonywać, w sytuacji podejmowania decyzji o zwrotnym przeniesieniu praw, korzystnego dla siebie wyboru dłużnika gwarantującego, w przypadku prowadzenia windykacji, realną możliwość odzyskania pożyczonej kwoty i nie przedstawiać żądania zwrotnego przeniesienia praw w wypadku pożyczkobiorców i spraw, które nie rokują korzystnego rozwiązania.

Zakwestionowanych w niniejszym postępowaniu, w ramach postawionego zarzutu, działań Przedsiębiorcy, nie można uznać za uczciwe. Niewątpliwie ww. Przedsiębiorcy - wspólnicy „NOBILES” 2, zabezpieczyli własne interesy, natomiast niemal całe ryzyko związane z umową pożyczki zostało przerzucone na konsumenta „nabywającego pożyczkę”. Analizując działania skarżonych, w tym i warunki oferowanego przez nich kontraktu przyznać należy, że podmiotami, które ponoszą największe ryzyko są nabywcy, konsumenci, którzy „kupują umowy pożyczki” innych osób. Pożyczkodawca, „sprzedając prawo do pożyczki” otrzymuje zapłatę, nie musi więc oczekiwać na zwrot pieniędzy, wypłaconych tytułem pożyczki. „NOBILES” 2 „odsprzedając” z zyskiem pożyczkę także otrzymuje środki finansowe, które stanowią jego przychód.

Wprawdzie, zdaniem Przedsiębiorców, informacje na stronie www.pro-zysk.pl mają charakter wyłącznie informacyjno-techniczny i stanowią jedynie opis najczęściej występujących sytuacji w związku z powtarzającymi się pytaniami Użytkowników, jednak, w ocenie Prezesa Urzędu, skoro przedsiębiorcy zawarli tam odpowiedzi na pytania zadawane najczęściej, to właśnie potwierdza, iż kwestie tam poruszone, stanowiące istotę pytań, w tym i zagadnienia dotyczące sytuacji braku spłaty pożyczki były dla pytających bardzo ważne i tym bardziej przedsiębiorcy powinni zadbać aby udzielone w tym przedmiocie odpowiedzi były rzetelne, pełne i prawdziwe.

Również stanowisko Przedsiębiorców, że § 5 „Umowy przeniesienia prawa majątkowego” pełnił funkcję gwarancyjną, mającą na celu wyłącznie ścisłe uregulowanie wysokości ceny zwrotnego przeniesienia prawa majątkowego, jak również momentu, w którym umowa ta może być zawarta oraz, że postanowienia te miały zabezpieczać Użytkownika przed (...) ewentualnym niełojalnym działaniem organizatora, polegającym na zaniżaniu ceny zwrotnego przeniesienia prawa majątkowego, nie znajduje akceptacji Prezesa Urzędu.

Okoliczności faktyczne sprawy wskazują, że uzależnienie decyzji w sprawie zwrotnego przeniesienia praw od woli Przedsiębiorców, kontrahentów konsumentów, nie było, nie jest i nie może stanowić żadnej gwarancji ewentualnego odzyskania zainwestowanych środków.

Zgodnie z danymi uzyskanymi od Przedsiębiorców (pismo z dnia 25 września 2018 r.), w latach 2016-2017 - jak to ujęli - tylko ok. połowa przedstawionych ofert zawarcia umów zwrotnego przeniesienia praw została zaakceptowana przez nabywców. Natomiast, w roku 2018 Przedsiębiorcy nie składali już oferty dot. zwrotnego przeniesienia prawa a wnioski w tej sprawie, złożone przez nabywców zostały rozpatrzone negatywnie. Jak poinformowali Przedsiębiorcy (...) *W odpowiedzi na powyższe wnioski o zawarcie umowy zwrotnego przeniesienia prawa majątkowego, Spółka odmówiła zawarcia tej umowy powołując się na przysługujące Spółce uprawnienie zgodnie z treścią umowy (...) Spółka nie była zobowiązana do akceptacji oferty drugiej strony do zawarcia umowy przeniesienia prawa majątkowego, z którego to prawa Spółka skorzystała w powyższych sprawach.*

- [15] Jak wskazano wcześniej, zgodnie z art. 5 ust. 1 upnr, praktykę rynkową uznaje się za działanie wprowadzające w błąd, jeżeli działanie to w jakikolwiek sposób powoduje lub może powodować podjęcie przez przeciętnego konsumenta decyzji dotyczącej umowy, której inaczej by nie podjął. Artykuł 2 pkt 8 upnr wskazuje, że przez przeciętnego konsumenta rozumie się konsumenta, który jest dostatecznie dobrze poinformowany, uważny i ostrożny. Oceny tej dokonuje się z uwzględnieniem czynników społecznych, kulturowych, językowych i przynależności danego konsumenta do szczególnej grupy konsumentów, przez którą rozumie się dającą się jednoznacznie zidentyfikować grupę konsumentów, szczególnie podatną na oddziaływanie praktyki rynkowej lub na produkt, którego praktyka rynkowa dotyczy, ze względu na szczególne cechy, takie jak wiek, niepełnosprawność fizyczna lub umysłowa.

W świetle przedstawionej legalnej definicji przeciętnego konsumenta, należy wskazać, że polski ustawodawca przyjął wzorzec konsumenta „świadomego oraz rozważnego” z możliwością dokonania oceny danej praktyki ze względu na szczególne kategorie konsumentów, wprowadzając tym samym swoistą segmentację konsumentów. Modelowi przeciętnego konsumenta należy zatem przypisać cechy charakterystyczne, takie jak dostateczne poinformowanie, uważność, ostrożność. Niemniej, nawet ostrożny i uważny konsument nie potrafi ocenić sytuacji tak jak profesjonalista. Stąd też ma on prawo do otrzymywania rzetelnej i prawdziwej informacji, która, przy założeniu dokonania z jego strony aktów staranności celem zrozumienia jej istoty, nie będzie wprowadzać konsumenta w błąd. Nie można

również oczekiwać, że przeciętny konsument będzie posiadał wiedzę prawniczą, pozwalającą mu na weryfikację treści informacji przekazanych przez „NOBILES” 2. Określając model przeciętnego konsumenta na potrzeby przedmiotowej sprawy, należy przyjąć, że adresatem działań Przedsiębiorców są konsumenci, którzy posiadają określone cechy wspólne. Zwykle są to osoby posiadające wolne środki finansowe, które poszukują alternatywnych możliwości ich ulokowania. Są to konsumenci przeciętni, którzy potrafią zrozumieć kierowane do nich informacje oraz umieją podjąć - w oparciu o ten przekaz - świadomą decyzję co do oferty i produktów, jeżeli tylko wiedza ta przekazana jest im w sposób zrozumiały i jednoznaczny.

- [16] Odnosząc się do postawionego zarzutu, Przedsiębiorcy wyjaśnili, że - ich zdaniem - nabywcy praw do pożyczek utracili przymiot konsumentów, bowiem ich celem było osiągnięcie korzyści materialnych a działalność związana z wielokrotnymi inwestycjami - wielokrotne nabywanie praw do różnych pożyczek - miało w wielu wypadkach charakter „ciągły”.

W tym miejscu Prezes Urzędu wskazuje na wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12 grudnia 2017 r., sygn. akt IV CSK 667/16. W przywołanym orzeczeniu dot. innej sprawy Sąd rozstrzygał, czy działania osoby, posiadającej ponadprzeciętną znajomość zasad inwestowania w instrumenty finansowe, dokonywane w celu pomnażania kapitału można uznać za dokonane przez konsumenta. Zdaniem Sądu, *zgodnie z art. 22¹ k.c. - stanowiącym wyraz implementacji do krajowego porządku prawnego dyrektyw unijnych - za konsumenta uważa się osobę fizyczną dokonującą z przedsiębiorcą czynności prawnej niezwiązanej bezpośrednio z jej działalnością gospodarczą lub zawodową (...) sama znajomość mechanizmu dokonanych transakcji walutowych a także zamiar odniesienia z nich korzyści nie stanowią wystarczającej podstawy do uznania, że czynności te nie były podejmowane przez powódkę w celu zaspokojenia jej osobistych potrzeb konsumpcyjnych.*

Stanowisko Sądu Najwyższego jednoznacznie wskazuje, że zarówno znajomość produktu, jego mechanizmu i cech oraz chęć uzyskania korzyści materialnych z inwestycji w ten produkt nie przesądza o tym, czy inwestor posiada czy też utracił przymiot konsumenta. Ważne jest czy inwestor zawarł z przedsiębiorcą umowę w ramach prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej, zawodowej albo w bezpośrednim związku z taką działalnością.

Podobnie, w wypadku działalności Przedsiębiorców trudno, w oparciu o dokonaną przez skarżonych interpretację zamiarów czy motywów działania albo uśrednione dane przesądzić, że osoby zawierające z nimi umowy nie były konsumentami a dokonywane inwestycje, związane z nabywaniem wierzytelności wynikających z pożyczek, miały charakter nie tyle konsumpcyjny, co zawodowy lub gospodarczy.

Zdaniem Prezesa Urzędu, okoliczności faktyczne sprawy wskazują, że zarzut stosowania nieuczciwej praktyki rynkowej, o której mowa w art. 5 ust. 1 upnpr i w konsekwencji naruszenie art. 24 ust. 2 pkt 3 uokik został uzasadniony.

Naruszenie zbiorowego interesu konsumentów.

- [17] Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów nie definiuje „zbiorowego interesu konsumentów”, ograniczając się jedynie do sprecyzowania (art. 24 ust. 3), że nie jest nim suma indywidualnych interesów konsumentów. Przez godzenie w zbiorowe interesy konsumentów (które może polegać zarówno na naruszeniu zbiorowych interesów konsumentów, jak i na samym zagrożeniu ich naruszenia) należy rozumieć narażenie na uszczerbek interesów znacznej grupy lub wszystkich konsumentów,

poprzez stosowaną przez przedsiębiorcę praktykę obejmującą zarówno działania, jak i zaniechania.

W oparciu o wykładnię przepisu art. 24 ust. 2 i 3 uokik, zbiorowy interes konsumentów rozumiany jest jako interes dotyczący ogółu (zbiorowości), zaś jego naruszenie ma miejsce, gdy skutkami działań dotknięty jest pewien krąg uczestników rynku - konsumentów. Z tego względu zachowanie przedsiębiorcy godzące w zbiorowe interesy konsumentów jest w stanie wywołać niekorzystne następstwa w odniesieniu do każdego z konsumentów - nie zaś jedynie określonego konsumenta - i zagraża ono, przynajmniej potencjalnie, interesom każdego z członków zbiorowości konsumentów. Zaistnienie przesłanki naruszenia zbiorowego interesu konsumenta nie jest przy tym bezpośrednio uzależnione od liczby konsumentów, których interesy zostały naruszone wskutek działań przedsiębiorcy. Interes konsumentów należy przy tym rozumieć jako interes prawny (a nie faktyczny), a więc uznany przez ustawodawcę za zasługujący na ochronę i zabezpieczenie.

Mając na względzie przytoczone wyżej uzasadnienie zarzutów stawianych Przedsiębiorcom, należy stwierdzić, iż ich działania wskazują na naruszenie zbiorowych interesów konsumentów. Zgodnie ze stanem faktycznym przedmiotowej sprawy, swoją ofertę kierowali oni bowiem do nieograniczonego i bliżej nieokreślonego kręgu konsumentów.

- [18] Zgodnie z art. 26 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, Prezes Urzędu, jeżeli stwierdzi naruszenie zakazu określonego w art. 24 ustawy, wydaje decyzję o uznaniu praktyki za naruszającą zbiorowe interesy konsumentów i nakazującą jej stosowania. Natomiast w myśl treści art. 27 uokik w wypadku gdy przedsiębiorca zaprzestał stosowania danej praktyki Prezes Urzędu wydaje decyzję o uznaniu praktyki za naruszającej zbiorowe interesy konsumentów i stwierdzającą zaniechanie jej stosowania. Ciężar udowodnienia okoliczności umożliwiających stwierdzenia zaniechania stosowania praktyki spoczywa jednak na przedsiębiorcy.

W toku niniejszego postępowania skarżeni poinformowali, że od dnia 17 listopada 2017 r. nie przedstawiają już oferty nabycia prawa majątkowego. Wprawdzie informacja na stronie internetowej www.pro-zysk.pl nie została usunięta, jednak nie ma ona zastosowania do bieżącej działalności podmiotów. Jak bowiem ustalił Prezes Urzędu, obecnie Przedsiębiorcy zajmują się obsługą windykacji niespłaconych pożyczek oraz wykonują na rzecz Użytkowników usługi dochodzenia od pożyczkobiorców zapłaty tytułem udzielonej pożyczki na drodze polubownego, a następnie sądowego i egzekucyjnego postępowania.

Jak oświadczyli skarżeni „NOBILES” 2 ponosi wszelkie obciążenia finansowe związane z pokryciem kosztów tych działań, a także w wypadku działań podejmowanych bezpośrednio przez Użytkowników „NOBILES” 2 zapewnia dostęp do wszelkich dokumentów oraz udziela niezbędnych informacji.

Nadto, Użytkownicy mają nadal dostęp do Giełdy Prywatnej, na której jest możliwy obrót wierzytelnościami pomiędzy zarejestrowanymi Użytkownikami. Użytkownicy mogą swobodnie oferować do zbycia, jak też i nabywać wierzytelności od innych Użytkowników, po cenie zbycia ustalonej między nimi.

Zdaniem Prezesa Urzędu, fakt zaprzestania zawieraniu „Umów dostępu do systemu sprzedaży pożyczek” z nowymi Użytkownikami nie świadczy o zaniechaniu praktyki w szczególności, że esencję zarzutu stanowi wprowadzającą w błąd informacja, zamieszczona na stronie internetowej, sprzeczna z postanowieniami „Umowy przeniesienia prawa majątkowego”, która nadal jest zamieszczona na stronie www.pro-zysk.pl

DO CZEGO SŁUŻY DOKUMENT UMOWY PRZENIESIENIA PRAWA MAJĄTKOWEGO?

JAKI JEST CZAS NA WYDRUK DEKLARACJI PCC-3?

CO W SYTUACJI KIEDY KLIENT NIE SPŁACA POŻYCZKI?

Gdy dojdzie do zadłużenia w wysokości trzech niespłaconych rat, Uczestnik otrzymuje zwrot kapitału oraz należnych odsetek na rachunek bankowy.

Zawierana jest zwrotna umowa przeniesienia prawa majątkowego.

CZEMU DEKLARACJA PCC-3 JEST PUSTA? JAK UZUPEŁNIĆ DANE?

JAK ROZLICZYĆ PODATEK PCC?

JAK WYŚLAĆ DEKLARACJE PCC-3 PRZEZ INTERNET?

CZY ZMIENIŁ SIĘ PROCES PODPISYWANIA I DRUKOWANIA UMÓW DOSTĘPU DO SYSTEMU PRO-ZYSK?

OFERTA

ZYSK

DAROWIZNA

APLIKACJA - MOJE KONTO

GIEŁDA PRYWATNA

Nasi konsultanci są do Twojej dyspozycji od **poniedziałku do piątku** w godzinach **8:00-16:00**.

Zadzwoń pod numer **32 661 45 55*** lub skontaktuj się z nami mailowo: **kontakt@pro-zysk.pl**

/dowód: zrzut fragmentu ekranu ze strony internetowej <https://pro-zysk.pl> - zakładka: „FAQ”, z dnia 8 kwietnia 2019 r.

Mimo, iż Przedsiębiorcy bezpośrednio nie oferują kupna wierzytelności, to nadal transakcje zakupu i sprzedaży praw majątkowych dokonywane są za pośrednictwem platformy PRO-ZYSK i nadal zainteresowani konsumenci mogą podejmować decyzje dotyczące „zakupu pożyczki”, sugerując się wyżej zamieszczoną informacją.

W ramach niniejszego postępowania zostały zakwestionowane określone działania Przedsiębiorców a fakt zaniechania ich stosowania musi wynikać z okoliczności, których ciężar udowodnienia, zgodnie z brzmieniem art. 27 ust. 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, spoczywa na Przedsiębiorcach, a nie na Prezesie Urzędu.

W piśmie z dnia 25 lutego 2019 r. Przedsiębiorcy podnieśli, iż: „z uwagi na brak usunięcia analizowanej treści na stronie internetowej pro-zysk.pl, Wspólnicy Spółki „Nobiles 2” S.C. zobowiązują się do usunięcia skutków tych treści wnosząc przy tym o wyznaczenie stosownego terminu”.

Zdaniem Prezesa Urzędu sama deklaracja podjęcia określonych działań nie jest wystarczająca dla wydania decyzji w oparciu o ww. art. 28 uokik. Literalne brzmienie przepisu art. 28 uokik jednoznacznie wskazuje, że to przedsiębiorca ma prawo do przedstawienia zobowiązania, natomiast Prezes Urzędu może to zobowiązanie zaaprobować. W rozpatrywanej sprawie Prezes Urzędu uznał, że deklaracja złożona przez Przedsiębiorców nie ma charakteru zobowiązania do zaniechania zarzucanego naruszenia, stanowi jedynie wstępną propozycję możliwego działania w przyszłości. Natomiast, pomimo rozważania pewnych, przyszłych działań, Przedsiębiorcy nie zaniechali naruszenia z własnej woli i nadal zamieszczają na swojej stronie internetowej informacje, które wprowadzają konsumentów w błąd.

Mając na uwadze wyżej poczynione rozważania, uwzględniając wszystkie okoliczności sprawy, orzeczono jak w pkt I sentencji decyzji.

Obowiązek publikacji decyzji:

[19] Zgodnie z art. 26 ust. 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, Prezes Urzędu może nakazać przedsiębiorcy publikację decyzji w całości lub w części, z

zaznaczeniem, czy decyzja ta jest prawomocna, w określonej w niej formie, na koszt przedsiębiorcy.

- [20] Rozpowszechnienie treści decyzji pełni funkcję wychowawczą wobec konsumentów oraz funkcję prewencyjną wobec innych przedsiębiorców¹.
- [21] Prezes Urzędu, w pkt. II sentencji niniejszej decyzji, nałożył na przedsiębiorców, na podstawie art. 26 ust. 3 uokik, obowiązek publikacji decyzji na stronie internetowej www.pro-zysk.pl. W ocenie Prezesa Urzędu planowany obowiązek publikacyjny pozwoli przekazać możliwie najszerszemu kręgowi odbiorców-konsumentów informacji o działaniach przedsiębiorców uznanych za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów. Obowiązek ten spełni również funkcję prewencyjną - zniechęcając przedsiębiorców do podobnego rodzaju praktyk.

Usunięcie skutków naruszeń

- [22] Przepis art. 26 ust. 2 uokik daje Prezesowi Urzędu możliwość określenia w decyzji o uznaniu praktyki za naruszającą zbiorowe interesy konsumentów środków usunięcia trwających skutków naruszenia zbiorowych interesów konsumentów w celu zapewnienia wykonania nakazu zaniechania stosowania zakwestionowanej praktyki. Środki usunięcia trwających skutków naruszenia zbiorowych interesów konsumentów powinny być proporcjonalne do wagi i rodzaju naruszenia oraz konieczne do usunięcia tych skutków.
- [23] W niniejszej sprawie Prezes Urzędu uznał, że adekwatnym środkiem usunięcia skutków naruszeń będzie złożenie przez przedsiębiorców jednokrotnego oświadczenia na stronie internetowej www.pro-zysk.pl w formie i treści określonej w pkt III sentencji niniejszej decyzji.

Kara pieniężna:

- [24] Zgodnie z art. 106 ust. 1 pkt 4 uokik, Prezes Urzędu może nałożyć na przedsiębiorcę, w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości nie większej niż 10 % obrotu osiągniętego w roku obrotowym poprzedzającym rok nałożenia kary, jeżeli przedsiębiorca ten, choćby nieumyślnie, dopuścił się naruszenia zakazu określonego w art. 24 ustawy.
- [25] Jak oświadczyli przedsiębiorcy ich indywidualne obroty za rok 2018, w związku z działalnością Spółki kształtowały się następująco:
1. Adam Zawisza .... zł;
  2. Anna Gorzawska .... zł
  3. Grzegorz Czebotar ... zł.
- [26] Kara pieniężna za naruszenie zakazu stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, o którym mowa w art. 24 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, ma charakter fakultatywny. O tym, czy w konkretnej sprawie w odniesieniu do wskazanego przedsiębiorcy zasadne jest nałożenie kary pieniężnej decyduje, w ramach uznania administracyjnego, Prezes Urzędu. W niniejszej sprawie, Prezes Urzędu przyjął, iż zasadne jest nałożenie kary pieniężnej.
- [27] Należy zwrócić uwagę, że przepisy ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów nie określają przesłanek, od których uzależnione byłoby podjęcie decyzji o nałożeniu kary. Ustawodawca wskazał jedynie w art. 111 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów te okoliczności, które Prezes Urzędu ma obowiązek uwzględnić decydując o wymiarze kary pieniężnej. Są to w szczególności okoliczności naruszenia przepisów ustawy oraz uprzednie naruszenie przepisów ustawy, a także: okres, stopień oraz skutki rynkowe naruszenia przepisów ustawy, przy czym stopień naruszenia Prezes Urzędu ocenia biorąc pod uwagę okoliczności dotyczące natury

¹ Postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 23 kwietnia 2015 r., sygn. akt III SK 61/14, LEX nr 1712832

- naruszenia i działalności przedsiębiorcy, która stanowiła przedmiot naruszenia (art. 111 ust. 1 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów).
- [28] Ustalając wysokość kar pieniężnych Prezes Urzędu uwzględnia również okoliczności łagodzące oraz obciążające, które wystąpiły w sprawie. Zgodnie z art. 111 ust. 3 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, okolicznościami łagodzącymi są w szczególności: dobrowolne usunięcie skutków naruszenia, zaniechanie stosowania zakazanej praktyki przed wszczęciem postępowania lub niezwłocznie po jego wszczęciu, podjęcie z własnej inicjatywy działań w celu zaprzestania naruszenia lub usunięcia jego skutków oraz współpraca z Prezesem Urzędu w toku postępowania, w szczególności przyczynienie się do szybkiego i sprawnego przeprowadzenia postępowania. Wśród zamkniętego katalogu okoliczności obciążających art. 111 ust. 4 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów wymienia: znaczny zasięg terytorialny naruszenia lub jego skutków, znaczne korzyści uzyskane przez przedsiębiorcę w związku z dokonaniem naruszeniem, dokonanie uprzednio podobnego naruszenia oraz umyślność naruszenia.
- [29] Prezes Urzędu, kalkulując karę pieniężną w ramach niniejszego postępowania uwzględnił okoliczność, iż okres stosowania zakwestionowanych praktyk przekracza dwanaście miesięcy, co należy uznać za okres długotrwały. Ponadto, uwzględniony został zasięg naruszenia, mający charakter ponadlokalny.
- W zakresie czynników obrazujących stopień i skutki rynkowe naruszenia, Prezes Urzędu uwzględnił, że stopień naruszenia przez Przedsiębiorców przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów należy zakwalifikować jako znaczny. Z uwagi na fakt, iż przedsiębiorcy działają poprzez platformę internetową ich oferta jest kierowana i dostępna dla każdego zainteresowanego.
- Kwestionowane działanie Przedsiębiorców zostało zakwalifikowane jako nieuczciwa praktyka rynkowa. Naruszenie objęte przedmiotem postępowania dokonywane było na etapie zawierania kontraktu. Praktyka zarzucana Przedsiębiorcom mogła wywoływać skutki przede wszystkim w zakresie interesów ekonomicznych konsumentów. Działanie objęte zarzutem naruszało podstawowe prawo konsumentów do uzyskania rzetelnych informacji dotyczących zobowiązania. W przedmiotowej sprawie konsumenci, pod wpływem otrzymywanych informacji, mogli podejmować konkretne, nie zawsze korzystne decyzje dotyczące zawarcia umowy.
- Oceniając stopień naruszenia uwzględnić należy także specyfikę rynku, na którym działają Przedsiębiorcy. Rynek ten nie jest regulowany odrębnymi przepisami prawa, dlatego też brak jest zarówno ukształtowanych, szczególnych wymogów determinujących zachowania przedsiębiorców, jaki i określających obowiązki i prawa, korzystających z ich oferty konsumentów.
- Prezes Urzędu uznał również, że kwestionowane działania Przedsiębiorców miały charakter umyślny. W wypadku praktyki polegającej na wprowadzeniu konsumentów w błąd, poprzez przekazanie nierzetelnej informacji nie można uznać, że działania takie miało charakter niecelowy, niezamierzony i nieplanowany, czyli było działaniem np. przypadkowym.
- W tym miejscu należy zwrócić uwagę, że oferta Przedsiębiorców polegająca na „kupowaniu długu” nie miała z punktu widzenia konsumentów charakteru powszechnego, przedmiot oferty był na tyle „niecodzienny”, że mógł rodzić pewne obiekcyjne, nieufność, czy obawy. Aby zachęcić do inwestycji Przedsiębiorcy celowo stworzyli więc, wrażenie pełnego bezpieczeństwa, poprzez zapewnienie, że w razie niepowodzenia przedsięwzięcia wezmą na siebie ciężar ewentualnej straty. Tymczasem, w rzeczywistości pojęcie decyzji o „przejęciu długu” było uzależnione tylko i wyłącznie od ich woli w tym przedmiocie.

Zdaniem Prezesa Urzędu, Przedsiębiorcy jako profesjonaliści oraz podmioty doświadczone w prowadzonej działalności gospodarczej, mają obowiązek działania w

sposób rzetelny. W żadnej mierze nie powinni wykorzystywać sytuacji konsumenta, jego braku doświadczenia, nieznajomości prawa, niewiedzy, zaufania czy naiwności. Mając na względzie powyższe, Prezes Urzędu rozważy również, czy wysokość danej kary powinna podlegać modyfikacjom z uwagi na okoliczności łagodzące lub obciążające.

Kara z tytułu stosowania przez Grzegorza Czebotara praktyki, o której mowa w punkcie I sentencji decyzji.

[30] Uwzględniając wszystkie ww. okoliczności Prezes Urzędu postanowił, za stosowanie praktyki określonej w punkcie I sentencji decyzji, ustalić kwotę bazową kary na poziomie ... % obrotu, osiągniętego przez Przedsiębiorcę w roku 2018, co odpowiada równowartości ... zł. Prezes Urzędu wziął pod uwagę, przy ustalaniu wysokości kary, okoliczności obciążające. Prezes Urzędu uwzględnił jako okoliczność obciążającą ponadlokalny zasięg terytorialny naruszenia, co spowodowało podwyższenie wymiaru ww. kwoty bazowej kary o 10 %. Okoliczność umyślności naruszenia wpłynęła na podwyższenie kwoty bazowej o 50 %.

Jednocześnie Prezes UOKiK uznał, że w niniejszej sprawie podjęcie z własnej inicjatywy działań w celu częściowego zaprzestania naruszenia poprzez zakończenie zawierania Umów Przeniesienia Prawa Majątkowego oraz podejmowanie czynności windykacyjnych na rzecz wierzycieli/konsumentów bez obciążania ich kosztami tych działań, w wypadku niespłacania umów pożyczek przez dłużników, przemawia za złagodzeniem kary, stąd kwota bazowa kary została obniżona o 20%.

Uwzględniając powyższe, za stosowanie przez Przedsiębiorcę praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów, określonej w pkt I sentencji niniejszej decyzji, Prezes Urzędu ustalił wysokość kary na kwotę wynoszącą w zaokrągleniu 62.131 zł (słownie: sześćdziesiąt dwa tysiące sto trzydzieści jeden złotych). Powyższa kwota stanowi ....% obrotu przedsiębiorcy za rok 2018 i jednocześnie ... % maksymalnego wymiaru kary przewidzianego w art. 106 ust. 1 uokik. Wobec powyższego, orzeczono jak w punkcie IV. 1) sentencji decyzji.

Kara z tytułu stosowania przez Adama Zawiszę praktyki, o której mowa w punkcie I sentencji decyzji.

[31] Uwzględniając wszystkie ww. okoliczności Prezes Urzędu postanowił, za stosowanie praktyki określonej w punkcie I sentencji decyzji, ustalić kwotę bazową kary na poziomie ... % obrotu, osiągniętego przez Przedsiębiorcę w roku 2018, co odpowiada równowartości .... zł. Prezes Urzędu, także w wypadku kary nakładanej na tego Przedsiębiorcę, uwzględnił jako okoliczność obciążającą ponadlokalny zasięg terytorialny naruszenia, co skutkuje podwyższenie wymiaru ww. kwoty bazowej kary o 10 %, natomiast, w związku z umyślnością naruszenia podwyższono kwotę bazową o 50 %.

Ponadto, Prezes UOKiK uznał, że podjęcie z własnej inicjatywy działań w celu częściowego zaprzestania naruszenia poprzez zakończenie zawierania Umów Przeniesienia Prawa Majątkowego oraz podejmowanie czynności windykacyjnych na rzecz wierzycieli/konsumentów bez obciążania ich kosztami tych działań, w wypadku niespłacania umów pożyczek przez dłużników, przemawia za złagodzeniem kary, skutkuje obniżeniem kwoty bazowej kary o 20%.

W efekcie tych działań, za stosowanie przez Przedsiębiorcę praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów, określonej w pkt I sentencji niniejszej decyzji, Prezes Urzędu ustalił wysokość kary na kwotę wynoszącą w zaokrągleniu 62.131 zł (słownie: sześćdziesiąt dwa tysiące sto trzydzieści jeden złotych). Powyższa kwota stanowi ... % obrotu przedsiębiorcy za rok 2018 i jednocześnie .... % maksymalnego wymiaru kary przewidzianego w art. 106 ust. 1 uokik. Wobec powyższego, orzeczono jak w punkcie IV. 2) sentencji decyzji.

Kara z tytułu stosowania przez Annę Gorzawską praktyki, o której mowa w punkcie I sentencji decyzji.

[32] Prezes Urzędu, uwzględniając wszystkie ww. okoliczności postanowił, za stosowanie praktyki określonej w punkcie I sentencji decyzji, ustalić kwotę bazową kary na poziomie .... % obrotu, osiągniętego przez Przedsiębiorcę w roku 2018, co odpowiada równowartości ... zł. Przy ustalaniu wysokości kary Prezes Urzędu wziął pod uwagę okoliczności obciążające tj. ponadlokalny zasięg terytorialny naruszenia, co spowodowało podwyższenie wymiaru ww. kwoty bazowej kary o 10 % oraz okoliczność umyślności co spowodowało podwyższenie kwoty bazowej o 50 %.

Prezes UOKiK uznał również, iż podjęcie z własnej inicjatywy działań w celu częściowego zaprzestania naruszenia poprzez zakończenie zawierania Umów Przeniesienia Prawa Majątkowego oraz podejmowanie czynności windykacyjnych na rzecz wierzycieli/konsumentów bez obciążania ich kosztami tych działań, w wypadku niespłacania umów pożyczek przez dłużników, uzasadnia obniżenie kwoty bazowej kary o 20%.

Reasumując, za stosowanie przez Przedsiębiorcę praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów, określonej w pkt I sentencji niniejszej decyzji, Prezes Urzędu ustalił wysokość kary na kwotę wynoszącą w zaokrągleniu 16.945 zł (słownie: szesnaście tysięcy dziewięćset czterdzieści pięć złotych). Powyższa kwota stanowi ... % obrotu przedsiębiorcy za rok 2018 i jednocześnie ... % maksymalnego wymiaru kary przewidzianego w art. 106 ust. 1 uokik. Wobec powyższego, orzeczono jak w punkcie IV. 3) sentencji decyzji.

[33] Zdaniem Prezesa Urzędu, kary pieniężne w ustalonych wysokościach są adekwatne do stopnia naruszenia przepisów uokik i współmierne do możliwości finansowych, jak również powiązane z obrotem realizowanym przez Przedsiębiorców. Prezes Urzędu miarkując wysokość kar uwzględnił, iż Przedsiębiorcy dopuścili się naruszenia przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, w zakresie postawionego zarzutu, po raz pierwszy.

Zdaniem Prezesa Urzędu, ustalone kary pozwalają zrealizować funkcję represyjną tj. dolegliwość z tytułu kwestionowanych działań Przedsiębiorców, jak również funkcję prewencji indywidualnej i ogólnej tj. zniechęcenia do nie podejmowania podobnych praktyk w przyszłości przez tego Przedsiębiorców, jak i innych uczestników rynku.

Powyższe uzasadnia rozstrzygnięcie o karze, jak w punkcie IV sentencji decyzji.

Zgodnie z art. 112 ust. 3 uokik każdą z kar pieniężnych należy uiścić w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie w NBP o/o Warszawa:

Nr 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000.

Za zaptatę ww. kar przedsiębiorcy, wspólnicy spółki „NOBILES” 2 w Tychach odpowiadają solidarnie.

Koszty postępowania:

[34] Zgodnie z art. 80 uokik, Prezes Urzędu rozstrzyga o kosztach w drodze postanowienia, które może być zamieszczone w decyzji kończącej postępowanie. W myśl art. 77 ust. 1 ww. ustawy, jeżeli w wyniku postępowania Prezes Urzędu stwierdził naruszenie przepisów ustawy, przedsiębiorca, który dopuścił się tego naruszenia, obowiązany jest ponieść koszty postępowania. Podobnie w treści przepisu art. 264 § 1 k.p.a. wprowadzono wymóg, zgodnie z którym jednocześnie z wydaniem decyzji organ administracji publicznej ustali w drodze postanowienia wysokość kosztów postępowania, osoby zobowiązane do ich poniesienia oraz termin i sposób ich

uiszczenia. Stosownie natomiast do dyspozycji przepisu art. 263 § 1 k.p.a. - do kosztów postępowania zalicza się (...) również koszty doręczenia stronom pism urzędowych.

[35] W wyniku wszczętego z urzędu postępowania poprzedzającego wydanie przedmiotowej decyzji, zgodnie z punktem I jej sentencji, Prezes Urzędu, stwierdził naruszenie przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, co uzasadnia zobowiązanie strony do zapłaty kosztów postępowania. Kosztami postępowania są wydatki związane z korespondencją prowadzoną w jego toku z przedsiębiorcą. W związku z powyższym postanowiono obciążyć przedsiębiorców, wspólników spółki „NOBILES” 2 w Tychach kosztami przeprowadzonego postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów w następujących częściach, tj.:

- 1) Grzegorza Czebotara - kosztami przeprowadzonego postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów w kwocie 12,37 zł (słownie: dwanaście zł 37/100);
- 2) Adama Zawiszę - kosztami przeprowadzonego postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów w kwocie 12,37 zł (słownie: dwanaście zł 37/100);
- 3) Annę Gorzawską - kosztami przeprowadzonego postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów w kwocie 12,36 zł (słownie: dwanaście zł 36/100).

Na podstawie art. 264 § 1 k.p.a. w związku z art. 83 uokik Prezes UOKiK wyznaczył każdej ze stron termin **14 dni od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji** na uiszczenie ww. kosztów postępowania, które należy wpłacić na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie w NBP o/o Warszawa:

NR 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000.

Za zobowiązanie tytułem ww. kosztów przedsiębiorcy, wspólnicy spółki „NOBILES” 2 w Tychach odpowiadają solidarnie.

Wobec powyższego, orzeczono jak w punkcie V sentencji decyzji.

POUCZENIA:

- I. Stosownie do treści art. 81 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, w związku z art. 479²⁸ § 2 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. - Kodeks postępowania cywilnego (tekst jednolity: Dz. U. 2019 poz. 1460) od niniejszej decyzji przysługuje stronie odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów **w terminie miesiąca od dnia jej doręczenia**, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów - Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Gdańsku.
- II. W przypadku kwestionowania wyłącznie postanowienia o kosztach zawartego w punkcie III niniejszej decyzji, stosownie do art. 264 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity: Dz.U. z 2018, poz. 2096 ze zmianami) w związku z art. 83 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz stosownie do art. 81 ust. 5 tej ustawy i w związku z art. 479³² § 1 i § 2 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. - Kodeks postępowania cywilnego (tekst jednolity: Dz. U. 2019 poz. 1460), należy wnieść zażalenie do Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów - Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Gdańsku w terminie **tygodnia od dnia doręczenia niniejszej decyzji.**

- III. Zgodnie z art. 864 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 1145 ze zmianami), za zobowiązania spółki wspólnicy odpowiedzialni są solidarnie.
- IV. Zgodnie z art. 3 ust. 2 pkt 9 w związku z art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t.j.: Dz. U. z 2019 r. poz. 785 ze zmianami), odwołanie od decyzji Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów podlega opłacie stałej w kwocie 1000 zł.
- V. Zgodnie z art. 3 ust. 2 pkt 9 w związku z art. 32 ust. 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t.j.: Dz. U. z 2019 r. poz. 785 ze zmianami), zażalenie od decyzji Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów podlega opłacie stałej w kwocie 500 zł.
- VI. Zgodnie z art. 102 ust. 1 i ust. 2 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, osoba fizyczna może domagać się zwolnienia od kosztów sądowych, jeżeli złoży oświadczenie, z którego wynika, że nie jest w stanie ich ponieść bez uszczerbku utrzymania koniecznego dla siebie i rodziny. Do wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych powinno być dołączone oświadczenie obejmujące szczegółowe dane o stanie rodzinnym, majątku, dochodach i źródłach utrzymania osoby ubiegającej się o zwolnienie od kosztów. Oświadczenie sporządza się według ustalonego wzoru.
- VII. Zgodnie z art. 105 ust. 1 i ust. 2 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, wniosek o przyznanie zwolnienia od kosztów sądowych należy zgłosić na piśmie lub ustnie do protokołu w sądzie, w którym sprawa ma być wytoczona lub już się toczy. Osoba fizyczna, która nie ma miejsca zamieszkania w siedzibie tego sądu, może złożyć wniosek o przyznanie zwolnienia od kosztów sądowych w sądzie rejonowym właściwym ze względu na miejsce swego zamieszkania.
- VIII. Stosownie do treści art. 117 § 1, § 2, § 3 i § 4 K.p.c. strona zwolniona przez sąd od kosztów sądowych w całości lub części, może domagać się ustanowienia adwokata lub radcy prawnego. Osoba fizyczna, niezwolniona przez sąd od kosztów sądowych, może się domagać ustanowienia adwokata lub radcy prawnego, jeżeli złoży oświadczenie, z którego wynika, że nie jest w stanie ponieść kosztów wynagrodzenia adwokata lub radcy prawnego bez uszczerbku utrzymania koniecznego dla siebie i rodziny
- IX. Wniosek o ustanowienie adwokata lub radcy prawnego strona zgłasza wraz z wnioskiem o zwolnienie od kosztów sądowych lub osobno, na piśmie lub ustnie do protokołu, w sądzie, w którym sprawa ma być wytoczona lub już się toczy. Osoba fizyczna, która nie ma miejsca zamieszkania w siedzibie tego sądu, może złożyć wniosek o ustanowienie adwokata lub radcy prawnego w sądzie rejonowym właściwym ze względu na miejsce swego zamieszkania, który niezwłocznie przesyła ten wniosek sądowi właściwemu.

Z upoważnienia Prezesa Urzędu
Roman Jarząbek
Dyrektor delegatury UOKiK w Gdańsku

